

Mici, Frici és a Csillagcsavar

Egyszer volt, hol nem volt, élt két vidám szerelő: a cica Mici és a kutya Frici. Egy nap a játszótér nagy piros autója elromlik, és a gyerekek szomorúan toporognak. Mici és Frici útnak indulnak a szerszámos ládájukkal, és nem is sejtik, hogy ma egy apró tündér is segít nekik a javításban.

Reggel a szerszámos műhelyben

Egyszer volt, hol nem volt, egy kedves kis műhelyben lakott Mici, a narancssárga cica, és Frici, a fekete-fehér kutya. Mindketten szerelők voltak. Reggel, mikor a nap bekukucskált az ablakon, a műhelyben már szóltak a hangok.

Kling-klang, csatt-csatt, így zenéltek a csavarok és kulcsok. Mici kissé álmosan dörzsölte a szemét.

– Ma mit javítunk, Frici? – kérdezte halkán.

– Valami jó nagyot! – nevetett Frici, és véletlenül leejtett egy villáskulcsot. Csörömp!

Ebben a pillanatban megcsörrent a telefon. A játszótérről hívták őket: a nagy piros autó meg sem mozdul, csak hallgat, mint egy kő.

– Jaj, a gyerekek nem tudnak játszani – szomorkodott Mici, és a bajsza is lekonyult egy kicsit.

– Induljunk gyorsan! – mondta Frici, és már húzta is a kék sapkáját a fejébe.

Beletették a szerszámos ládába a csavarkulcsot, a kis kalapácsot és a pumpát. A láda mélyén valami nagyon halkán csilingelt: csing-ling, csing-ling. De ezt most még egyikük sem vette észre.

– Készen állsz? – nézett rá Mici.

– Készen! – felelte Frici, bár a lába egy picit remegett az izgalomtól.

Elindultak a játszótér felé. A cél nagyon egyszerű volt: megjavítani a nagy piros autót, hogy újra mehessen: brumm-brumm!

A nagy piros autó panasza

A játszótéren szomorúan álldogált a nagy piros autó. A kerekei kicsit laposak voltak, a kormányja sem mozdult.

– Brumm... köh-köh... nem indulok – nyöszörögte halkán. A gyerekek a homokozó szélén ültek, és figyelték Micit meg Fricit.

– Ne félj – simogatta meg Mici az autó oldalát. – Megpróbáljuk.

– Először pumpálunk! – mondta Frici.

Fogták a pumpát: puf-puf, puf-puf, jól felfújták a kerekeket. Aztán Mici megfogta a kormányt.

– Próbáld meg! – szólt.

Az autó fújt egy nagyot: fúúú... de még mindig nem indult be.

– Próbáljuk a csavarokat! – javasolta Mici. – Csavar-csavar, húz-húz, próbáljuk meg!

Ő csavart kicsit, Frici húzott kicsit. Csavar-csavar, húz-húz, próbáljuk meg! Az autó megint próbált szólni.

– Br... br... – de aztán elcsendesedett.

Mici kicsit megijedt, a füle lelapult.

– Mi van, ha nem tudjuk megjavítani? – suttogta.

Frici is elkomorodott, de aztán nagyot sóhajtott.

– Majd kitalálunk valamit – mondta, bár a hangja bizonytalan volt.

Ekkor a szerszámos ládából hirtelen erős csilingelés hallatszott: csing-ling-ling! Egy apró fénygömb repült ki belőle, és táncolni kezdett a levegőben.

Csilli tündér csavarjai

A fénygömb lassan kibomlott, és láthatóvá vált egy picike tündér. Ezüst szárnya csillogott, derekán pici öv lógott apró csavarokkal.

– Szia! Én Csilli vagyok – nevetett csilingelő hangon. – Mindig a szerszámos ládában utazom.

Mici szeme tágra nyílt.

– Te egy tündér vagy? – kérdezte ámulva.

– Olyasmi – kuncogott Csilli. – A csavarok barátja.

Frici megvakarta a fejét.

– Tudsz segíteni a nagy piros autónak? – kérdezte reménykedve.

– Persze! – bólogatott Csilli. – De együtt csináljuk. Először hallgassuk meg a motor szívét.

Mind a hárman odahajoltak. Csend volt. Se brumm, se brrr, csak halk szusszanás.

– Három csavar bújik el – magyarázta Csilli. – Ha mind a hármat megtaláljuk, az autó újra boldogan brummog. Kerestek hát. Amikor találtak egy különös csavart, Csilli rászólt:

– Csavar-csavar, húz-húz, próbáljuk meg!

Első csavar: nyik-nyik... kattan. Második csavar: nyik-nyik... kattan. Harmadik csavar: nyik-nyik... kattan.

Hirtelen az autó lámpái felragyogtak, mint három kis csillag.

– Brumm-brumm! – szólt vidáman. Elindult előre, hátra, körbe-körbe.

A gyerekek tapsoltak, Mici bátrabban mosolygott, Frici büszkén húzta ki magát. Csilli apró fényport hintett a műhely kulcsaira.

– Mostantól nem vesznek el – súgta.

És ha holnap valami elromlik, Mici, Frici és Csilli újra útnak indul: csavar-csavar, húz-húz, próbáljuk meg – és mindig minden a helyére kerül.

Amikor este lett, Mici és Frici álmosan nyújtóztak, és eszükbe jutott a nagy piros autó vidám brummogása. Tudták, hogy ha holnap valami megint elromlik, már nem félnek, mert ott lesz egymás keze és Csilli apró fénye. Így bújtak álomba, csöndben, békésen, mint egy jól megjavított, szuszogó, pihenő kis motor.